

Nota informativa

El Gabinet d'Onomàstica de la Universitat de les Illes Balears informa sobre el prenom **Antònia Aina**.

Consultades les veus «Antoni», «Antònia», «Anna» i «Aina» a les obres de referència principals sobre onomàstica catalana, com són el *Diccionari català-valencià-balear* (Antoni M. Alcover i Francesc de B. Moll), *El gran llibre dels noms* (Josep M. Albaigès, 2004, Edicions 62, p. 26, 194 i 203-204), el *Diccionari de noms de persona* (Josep M. Albaigès, 1997, Edicions 62, p. 42, 56 i 59), així com *El llibre dels 1.000 noms* (AA. VV., 1996, Enciclopèdia Catalana, p. 15, 17 i 100), constatam que el prenom **Antònia** és una forma femenina en llengua catalana derivada d'**Antoni**, que procedeix del llatí *Antonius* i, al seu torn, sembla que és d'ascendència etrusca. Es tracta d'un gentilici romà que arrenca amb la *gens Antonia* i que significa, segons alguns autors, 'que planta cara a l'adversari', però, per d'altres, el significat és incert, potser 'defensor', 'estimable', aquest darrer amb ascendència grega i poc fonamentada. Una altra etimologia proposada, també poc fonamentada, és que ve del grec *anthos*, 'flor'. Segons el *Diccionari de noms de persona històrics i tradicionals a Mallorca* (Antoni Lull, 2010, Editorial Moll, p. 37-38 i 41-42), **Antònia** —i el respectiu masculí **Antoni**— és un dels prenom més usuals a Mallorca com a nom de bateig del segle XIII ençà.

D'altra banda, **Aina** és una variant d'**Anna**, també prenom en llengua catalana. Prové del llatí *Anna* —nom bíblic portat per la mare de la Mare de Déu—, i aquest, de l'hebreu *Hannah*, que significa 'Déu té misericòrdia' o 'benèfica, compassiva', a la vegada derivat de *Hananya* (Ananies), això és 'Déu s'ha compadit'. L'evolució de la forma **Anna** a **Aina** segueix un procés similar a altres casos, com el de *manna*, 'aliment miraculós que plovia del cel damunt els israelites durant llur pelegrinatge en el desert', que passà a *maina*, 'abundància prodigiosa, com ploguda del cel' (DCVB, sota les veus «manna» i «maina»). Lull (2010) documenta que **Aina** és un dels prenom més usuals com a nom

de bateig a Mallorca del segle XVI ençà, tot i que abans era menys freqüent entre els cristians i més comú entre les comunitats jueves.

La Llei 40/1999, de 5 de novembre (BOE 266), sobre noms i cognoms i el seu ordre, article segon, diu que, a petició de la persona interessada o del seu representant legal, l'encarregat del Registre Civil substituirà el nom propi del sol·licitant per l'equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles.

Per això, informam que **Antònia Aina** és un prenom compost per dues formes correctes en llengua catalana, que té com a equivalent en castellà *Antonia Ana*.

Palma, en la data de la signatura electrònica

Margalida Rosselló Gaià
Directora del Servei Lingüístic